

اخبار کارگری

ادامه تجمع کارگران اخراجی پتروشیمی ازغوان گستر ایلام

اعتراضات کارگران اخراجی ازغوان گستر اسلام‌دروز (یکشنبه) نیز ادامه یافت. یکی از این کارگران به ایننا گفت: حدود ۳۰۰ کارگر پیمانکاری و پتروشیمی ازغوان گستر در دوم حله‌از کار بیکار شدند. حدود ۱۰۰ نفر ابتدای خردادماه به بهانه تمام بخش‌هایی از پروژه مابقی یعنی ۲۰۰ نفر در پایان مرداد ماه و با تعطیلی کارگاه شغل خودرا از دست دادند. به همین دلیل کارگران مرتباً دست به اعتراض صنفی می‌زنند اما از روز چهارشنبه (۲۱ شهریور) اعتراض صنفی کارگران از سر گرفته شده که تا یکشنبه (۲۵ شهریور) ادامه دارد. به گفته وی، در اجتماع روز شنبه (۲۴ شهریور) کارگران مقابل درب ورودی پتروشیمی، در نتیجه مداخله عوامل نیروی انتظامی یکی از کارگران با هویت معلوم با ضربه پای یکی از مأموران نیروی انتظامی از ناحیه شکم دچار مصدومیت شد و عوامل اورژانس وی را برای درمان به بیمارستان ایلام ایلام منتقل کردند. این کارگر با بیان اینکه او و همکارانش خواهان مشخص شدن وضعیت بازگشت به کار خود هستند، افزود: اگر به ما اهمیت داده شود و امنیت شغلی و معیشتی مان تضمین شود، دلیلی برای اعتراض صنفی نیست. وی با بیان اینکه از روزهای نخست خردادماه پیگیر بازگشت به کارمان از مسئولان شهرستانی و استانی هستیم اما متأسفانه بعد از گذشت حدود چهار ماه هنوز اقدامی در جهت پیگیری وضعیت شغلی مان انجام نشده، افزود: از مسئولان توقع داریم به جای برخورد با کارگر معترض از مدیریت پتروشیمی عمل به تعهدات قانونی را خواستار شوند. این کارگر اخراجی تأکید کرد: همه کارگران از بومیان منطقه و شهرستان چوار هستند و سابقه کار آنها ۵ تا ۱۰ سال است. اکثریت این کارگران برای تأمین معاش خانواده‌های خود با مشکلات روبه‌رو هستند و درخواست ما از مدیریت این مجموعه و مسئولان شهرستان بازگشت به کار است که متأسفانه اهمیتی به آن داده می‌شود.

تجمع بازنستگان فولاد در اصفهان و اهواز

روز یکشنبه (۲۵ شهریور) جمعی از بازنستگان صنعت فولاد در اصفهان و اهواز، در اعتراض به وضعیت معیشتی خود تجمع کردند. به گزارش ایننا، این بازنستگان خواستار اجرای بند یک صورتجلسه ۱۵ مهر ماه ۱۴۰۲ هیات مدیره این صندوق شدند و گفتند که اخیراً خدمات بیمه‌ای و درمان آنها با مشکلاتی روبه‌رو شده و در عین حال و از بزرگ یک میلیون تومان متناسب‌سازی برای بازنستگان فولاد انجام نشده است. این بازنستگان با تکیه بر اینکه از خدمات بیمه‌ای خود، رضایت ندارند، گفتند: در حالی که هزینه‌های درمان افزایش یافته که اخیراً صندوق فولاد با تمام قرارداد بیمه دانا با شرکت آتیه‌سازان حافظ قرارداد منعقد کرده، اقدامی که بازنستگان فولاد به آن متعهد هستند و آن را به نفع خود نمی‌دانند. طبق اظهارات بازنستگان معترض، خدمات بیمه‌ای، سه‌ساله بسیار مهمی برای بازنستگان فولاد است. آنها تأکید کردند: نباید به هر دلیلی، یک بازنستسته حداقل بگیر یا خانواده‌ی او از دریافت خدمات بیمه‌ای محروم شود.

کارگران خواستار بازنگری دستمزد ۱۴۰۳ شدند

نایب رئیس مجمع کارگران استان تهران گفت: با توجه به عدم افزایش مناسب دستمزد کارگران در سال ۱۴۰۳ درخواست برگزاری جلسه شورای عالی کار با دستور جلسه بازنگری دستمزد کارگران را داریم. محمداقرا متانی در گفت‌وگو با تسنیم با اشاره به اینکه دولت سیزدهم، دستمزد را مطابق قانون افزایش نداد، گفت: در تبصره ۲ ماده ۴ قانون کار، الزام قانون‌گذار بر پرداخت هزینه‌های خانوارهای کارگری برای تعیین دستمزد است و تبصره ۱ این ماده مکمل تبصره ۲ است که توجه به نرخ تورم دارد. این فعال کارگری ادامه داد: دستمزد تعیین شده باید به اندازه هزینه زندگی باشد چرا که اگر سبب معیشت را در نظر بگیریم، عملاً تورم در آن دیده می‌شود. در سالی که حداقل هزینه زندگی ۱۷ میلیون تومان است چطور دستمزد ۹ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان تعیین شد؟ یا چون تورم بالای ۴۰ درصدی، دولت و کارفرمایان متحد شدند برای حدود ۳۰ درصد افزایش مزد وی گفت: با توجه به عدم رضایت نمایندگان کارگران در زمان تصویب حداقل دستمزد ۱۴۰۳، کارگران امیدوار بودند دولت به فکر جبران قسمتی از هزینه‌ها باشد که تا امروز نسبت به این موضوع اقدامی نشد تا بخشی از مشکلات جامعه کارگری برطرف و به سفره کارگران کمک شود. متانی ادامه داد: اکنون با گذشت ۶ ماه از سال و کاهش قدرت خرید کارگران، خواستار برگزاری جلسه شورای عالی کار با حضور شرکای اجتماعی و با دستور جلسه چگونگی افزایش حق مسکن کارگران هستیم.

تجمع بازنستگان کارگری در اهواز و کرمانشاه

بازنستگان کارگری در شهرهای اهواز و کرمانشاه در روز تجمع اعتراضی بر گزار کردند. به گزارش ایننا این بازنستگان خواستار بهبود وضع معیشتی، ترمیم مستمری‌ها و افزایش سطح خدمات رفاهی شدند و افزودند: به رغم وعده‌ها هنوز متناسب‌سازی اجرائی نشده است. این بازنستگان با بیان اینکه از وعده‌ها خسته شدیم، خواستار بالا رفتن حقوق دریافتی خود شدند.

تسرین هزاره مقدم

انتشار اخبار پرداخت وام عشقی به مدیران بوری و کارکنان نظام بانکی کشور در روزها و هفته‌های گذشته، داغ دل خیلی‌ها را تازه کرده، کسانی که گذشتن از هفت‌خوان راز گرفتن یک وام ۱۰۰ میلیون تومانی آسان‌تر می‌بینند.

به تازگی قواعد و مقررات جدیدی بر فرایند ارائه تسهیلات به آحاد مردم و صدالبته مردم عادی حاکم شده که عملاً متقاضی راز گرفتن تسهیلات پشیمان می‌کنند. داشتن چک صیادی، بردن ضامنی که هم رسمی ست و هم چک دارد، سفته و ضمانت و... همه اینها وام گرفتن را به یک‌امر غیرممکن تبدیل کرده است. این سختی‌ها برای طبقه کارگر و بازنستگانی که بعد از سال‌ها جان‌کندن، حالا به خاطر عروسی فرزندان یا سرطان همسر یا بیماری صعب‌العلاج خودشان می‌خواهند مبالغ ناچیز و ناگفتنی از صندوق تأمین اجتماعی وام بگیرند، به مراتب حادتر است و جان آنها را از درون می‌کاهد.

خیلی‌ها خیلی ساده‌وام می‌گیرند از جمله مدیران بورس و همین‌طور کارکنان و مدیران نظام بانکی اما بازنستسته‌ای داریم که همسرش سرطان دارد و قریب یک سال تمام است در نوبت وام ۳۰ میلیون تومانی تأمین اجتماعی منتظر ایستاده است. بارها در فرقه کشی رد شده و بیش از ۱۰ بار به کانون بازنستگان مراجعه کرده اما ناکام مانده است. جای زحمتش که بازنستسته می‌شود، ۳۰ میلیون تومان کتان و ابرکلان به خصوص داده می‌شود اما کارگر زحمتکش که بازنستسته می‌شود، ۱۰ میلیون تومان هم نمی‌تواند وام بگیرد و خرج بیماری همسرش کند! این تبعیض‌ها و بخشش‌ها که ظاهرآ تمامی ندارد، داغ دل مردم و کارگران را تازه نگه داشته است. «وام میلیاردی مدیران بورس» فقط یک نمونه از این حاتم‌بخشی‌هاست که در روزهای ابتدای کار دولت جدید، به صدر اخبار آمد.

وام‌هایی کلان با سود ۴ درصدی و دوره بازپرداخت طولانی

مجید عشقی که در تاریخ ۲۱ مهر ۱۴۰۰ با رای اکثریت اعضای شورای عالی بورس به عنوان رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار انتخاب شده بود،

مسیر دریافت وام‌های ارزان قیمت بانکی برای اکثریت مردم مسدود است

بی‌بهره بودن کارگران از سفره‌های پهن شده اقتصادی

هفدهم شهریور ماه ۱۴۰۳ از مدیریت سازمان بورس کناره‌گیری کرد. عشقی در شرایطی به پایان مدیریت در بازار سرمایه رسید که در روزهای اخیر انتشار نامه سازمان بازرسی به وزیر اقتصاد مبنی بر پرداخت وام ۱۰۵ میلیارد تومانی به مدیران سازمان بورس بانرخ کارمزد ۴ درصد و دوره بازپرداخت طولانی، حاشیه‌های بسیاری را برای او رقم زده بود. در این نامه آمده بود: «سال جاری (در دوره زمانی تغییر دولت) در مجموع مبلغی حدود ۱۰۵ میلیارد ریال تسهیلات با نرخ کارمزد ۴ درصد و دوره بازپرداخت ۱۰ ساله، از محل منابع داخلی سازمان بورس و اوراق بهادار آن هم در ازای دریافت تضمین به صورت چک معادل مبلغ تسهیلات، به اعضای هیأت مدیره سازمان بورس و اوراق بهادار پرداخت شده است». سهم عشقی هم از این بلذ و بخشش، یک وام قرض الحسنه بیش از ۲ میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومانی بود.

این تسهیلات رایگان و خیلی ساده برای خواص بورسی، صدای خیلی‌ها را درآورد هر چند در روزهای میانی شهریور ماه، رئیس وقت سازمان بورس با بیان اینکه پرداخت وام به اعضای هیات مدیره بورس براساس مصوبه شورای عالی بورس انجام شده و پرداخت این

وام‌ها قانونی و لازم بوده، گفت: این مصوبه صرفانه برای اعضای هیات مدیره بلکه برای کلیه کارکنان سازمان بورس است! البته باید از ایشان پرسید چطور چنین وام‌هایی قانونی ست و آیا هر پرسنل سازمان بورس توانسته ۲ میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومان وام قرض الحسنه بگیرد؟ اما مسأله اینجاست که این وام‌های نجومی فقط محدود به بورس و مدیران بورس نیست. فرادستان، آقا زاده‌ها، نمایندگان مجلس و مدیران و کارکنان نظام بانکی نیز هر کدام به نوبه خود از این باغ بری چیده‌اند و سهمی در خور داشته‌اند!

برای نمونه نماینده مجلسی که فریاد و اسفا برای

بازنستسته‌ای بعد از یک سال انتظار، به وام نرسید و به دیار باقی شتافت.

وام ۳۰ میلیون تومانی برای آرزوی محال شد! حال عشقی می‌گوید وام ۲ میلیارد و ۷۰۰ میلیونی کاملاً قانونی ست و مصوبه دارد

وام میلیاردی عشقی سسر می‌دهد و تأکید می‌کند «حتماً باید رسیدگی شود»، یک قلم وام دو بیه مسکن ۵۰۰ میلیون تومانی می‌گیرد با نرخ سود ۴ درصد، در حالی که وام دو بیه مسکن مردم ۲۰۰ میلیون تومان است با نرخ سود ۱۸ درصد و البته به شرط گذر از همان هفت‌خوان رستم.

دو سال انتظار برای ۳۰ میلیون تومان وام

یک بازنستسته برای ۳۰ میلیون تومان وام قرض الحسنه شش ماه، یک سال باحتی بیشتر منتظر می‌ماند او آخر سر جواب می‌شوند بخشید یا سبم شمارد قرعه کشی بیرون نیامده است.

«خسرو رنجبری» بازنستسته تأمین اجتماعی

در تقد این بی‌عدالتی و داغ دلی که از بازنستگان تازه شده، می‌گوید: چند روز پیش یکی از آشنایان بازنستسته در کرج که از کانون درخواست وام کرده بود به من گفت «آخر مرداد ۱۴۰۱ ثبت نام وام کرده‌ام و هنوز بعد از بیش از ۲ سال وامی نگرفتم. طی این مدت تومانی به پایان می‌رسد، وقتی تمام آرزوی ش غرض شد هنوز نوبت شما نشده یا سایت بسته است یا اعلام اعتبار نشده، در حالی که در سال ۱۴۰۱ می‌خواستم

سال ۱۴۰۱ می‌خواستم، با وام ۱۲ میلیونی یک یخچال بخرم و با گذشت دو سال هنوز هم معلوم نیست وام ۲۰ میلیون تومانی به من تعلق می‌گیرد

با وام ۱۲ میلیونی یک یخچال بخرم و امسال هم معلوم نیست وام ۳۰ میلیون تومانی کی به من تعلق می‌گیرد. آیا الان می‌توانم با آن یک ماشین لباسشویی بخرم؟» چرا یک بازنستسته برای وام ناچیز باید ۲ سال یا بیشتر انتظار بکشد و مقابل خانواده شرم‌منده شود و شخصیتش باهر تماس یا مراجعه تحقیر شود؟

او افزود: با این وام ۳۰ میلیونی مگر می‌شود چه کرد؟ با این مبلغ، چقدر از مشکلات یک بازنستسته حل می‌شود که باید ۲ سال هم انتظار بکشد؟ این گونه وام دادن بیشتر به فرآیندگی بازنستسته کمک می‌کند تا حل مشکلات زندگی‌اش!

رنجبر با بیان اینکه «بازنستسته اگر سرطان بگیرد و خرج درمانش سر به فلک بزنداز وام خبری نیست»، اضافه می‌کند: این در حالی ست که مدیران بورس به خودشان وام‌های چند میلیاردی را در کسری از ثانیه پرداخت می‌کنند آن هم با سود ۴ درصد!

فراموشی مردم در بطن دعوای عشقی

رئیس سازمان بورس و همچنین مدیران نظام بانکی و وام میلیاردی تخصیصی به خود خواص فراع می‌کنند و مدعی هستند که این وام‌ها نام قانونی ست و مولای در زمان نمی‌روند! نمایندگان مجلس هم بعضاً وام‌های چند صد میلیونی را در یک جیب می‌گذارند و از جیب دیگر، کاغذی سراسر تسویه و تنقید بیرون می‌آورند و احتمالاً سر دعوای سیاسی و در جریان اعلام برائت از خود به عشقی و امثال وی حمله می‌کنند! در این میان، یک کارگر بازنستسته، عمرش در رفت و آمد به کانون بازنستگان و در طلب یک وام ۲۰۰ میلیون تومانی به پایان می‌رسد، وقتی تمام آرزوی ش غرض کردن یخچال کهنه خانه است یا فرستادن دخترش به خانه بیخ...

تجمع برگزار کرده بودند، حالا به عدم اجرای مصوبه چند ماه پیش هیأت وزیران معترضند.

مرونی می‌گوید: به نظر می‌رسد اوضاع بدتر شده است. سال‌های گذشته حداقل، مصوبه هیأت وزیران اجرائی شد اما الان می‌گویند همین مصوبه را هم اجرائی نمی‌کنند! علاوه بر این، پرداخت کمک معیشتی معلولان که بر اساس مصوبه‌ای دیگر (این نامه اجرائی بندب تبصره ۱۵ قانون بودجه ۱۴۰۳) باید به دهک‌های اول تا سوم بین یک تا سه میلیون تومان و به سایر دهک‌ها ۵۰۰ هزار تومان پرداخت می‌شد نیز با گذشت نزدیک به هفت‌ماه از سال هنوز عملی نشده است. این تأخیرها و عدم اجرای مصوبات قانونی، تنها بر شدت مشکلات اقتصادی خانواده‌های معلولان افزوده است.

وعده‌های دولت چهاردهم پشت‌سازمان بر نامه

اجرای قانون حمایت از حقوق معلولان، جز اولین وعده‌های وزیر کار بود. میدی که بعد از گرفتن رأی اعتماد از مجلس، به دیار جمعی از افراد دارای معلولیت رفته بود. بر اجرای این قانون و تأمین منابع لازم برای اجرای آن تأکید کرده بود. این قول را البته بیشتر رئیس دولت چهاردهم داده بود. به گفته مرونی، پژوهشگران در جریان رقابت‌های انتخاباتی، در پاسخ به سوآلی درباره مطالبات معلولان گفته بود: «هر دولتی باید قوانین مربوط به معلولان را اجرا کند و اگر دولت در اختیار ما باشد، برای اجرای قانون تلاش خواهیم کرد».

اگر چه هنوز چند هفته‌ای بیشتر از آغاز به کار دولت چهاردهم گذشته اما اقدام رئیس جدید سازمان بر نامه و بودجه امیدوار نا امید کرده است. مرونی می‌گوید: پژوهشگران در مانفیس‌ت انتخاباتی خود تأکید کرده بود که «حقوق شهروندی همه افراد برابر است». وعده داده بود که عدالت، حق و برابری فرصت‌ها برای افراد دارای معلولیت محقق شود. وی همچنین تعهد داده بود که دولت چهاردهم برای اجرای قوانین حمایتی، حقوق این قشر را بدون تبعیض تأمین کند اما اکنون استکف سازمان بر نامه و بودجه‌ها از اجرای مصوبات قانونی و عدم پیگیری مطالبات معلولان نشانه‌ای از بی‌اعتنایی به اساسی‌ترین و حداقلی‌ترین حقوق ماست. نگرانیم که این وعده‌ها چیزی جز شعار نبوده باشد و دولت به تعهدات خود پشت کند.

بودجه‌های حمایتی همیشه کم می‌آیند

بودجه برای حمایت از اقشار ضعیف جامعه همیشه کم بوده و این بزرگترین بهانه دولت‌ها برای کم کردن نقش حمایتگری شان بوده است. حال در دست در نخستین روزهای شروع به کار دولت چهاردهم باز هم این بهانه همیشگی تکرار می‌شود. رئیس سازمان بر نامه بودجه طی تماسی با مدیرعامل انجمن صنفی مراکز توانبخشی می‌گوید نمی‌توانیم مصوبه افزایش ۴۰ درصدی حق پرستاری را اجرا کنیم چون بودجه نداریم.

رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی:

دستمزد، بدون محاسبه هزینه معیشت واقعی نمی‌شود

معیشت خانوار هم پوشش داده شود، در غیر این صورت به همان بند ۱ ماده ۴۱ که محاسبه نرخ تورم بر مبنای اعلام مراجع رسمی است، اکتفا می‌کرد. بیات اضافه کرد: قانونگذار وقتی بحث سبب معیشت بر بند ۲ ماده ۴۱ آورده این احتمال را می‌داده که در برخی از ماه‌های سال میزان تورم کاهشی یا افزایشی باشد، به همین دلیل سبب معیشت را در نظر گرفته که هزینه‌های معیشت خانوار را تأمین کند. بنابراین درخواست ما از طراحان اصلاح ماده ۴۱ این است که اگر دنبال تغییر عبارت هستند، سبب معیشت را هم در کنار آن ببینند زیرا این دو آیتم به هم متصل و مکمل هم هستند تا اگر تورم در برخی سال‌ها کاهش می‌یابد، سبب معیشت هم در کنار آن قرار گیرد تا هزینه‌های معیشت کارگر را جبران کند. این مقام مسئول کارگری با بیان اینکه هر گونه تغییر در ماده ۴۱ باید به شکل سه‌جانبه باشد، اظهار کرد: در جریان تعیین مزد و تغییر در ماده ۴۱ باید کارگر و کارفرما دولت به اتفاق نظر برسند. نباید تنها روی بحث تورم متمرکز شویم و بندگان مزد را بی‌جانانه بگیریم.

دهن کجی سازمان تأمین اجتماعی به بازنستگان و مستمری‌بگیران!؟

کارگران به حقوق دستمزد واقعی دست پیدا نمی‌کنند. فتح‌الله بیات در گفت‌وگو با اینستا، در ازبایی اصلاح ماده ۴۱ قانون کار و طرح مجلس برای این منظور گفت: اینکه عبارت به تناسب نرخ تورم اصلاح شود و عبارت به میزان تورم جایگزین آن شود بهتر است زیرا همه ساله دستمزد کارگران بر اساس درصد تورم افزایش می‌یابد ولی دقیقاً به اندازه آن تومی نیست که مراجع رسمی آمار می‌دهند. وی ادامه داد: معتقدم همواره در تعیین دستمزد نسبت به تورم سال بعد عقب هستیم زیرا در شورای عالی کار برای دستمزد سال آینده تصمیم‌گیری می‌شود، در حالی که تورم سال بعد قابل پیش‌بینی نیست، از این رو اصلاح عبارت مذکور در این ماده به تعیین دستمزد شایسته کمک می‌کند.

رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی در عین حال بند دو ماده ۴۱ قانون کار را یادآور شد و افزود: بند ۲ ماده ۴۱ به بحث سبب معیشت اشاره دارد و مکمل بند ۱ است. قانونگذار زمانی که ماده ۴۱ را تعریف می‌کرده باید دیشه و آینده‌نگری بوده و بند ۲ را به این منظور تعریف کرده که سبب

بیمه‌شدگان نیست بلکه معضلی برای آنها تبدیل شده (عضل معیشت در پیروی) انگار سازمان توان پرداخت حقوق بازنستگان از صندوق خودشان ر اندازد و هر ماه به بهانه‌ای با تأخیر وارز می‌شود (گو یا مال به صاحب مال حرام است) به نظر ما کارگران و بازنستگان: این صندوق اگر مدیریت شود و مدیران نالایق آن بدهی‌های دولت که بالغ بر ۷۰۰ هزار میلیارد تومان است را از دولت بگیرند، می‌توان هزاران فرصت شغلی ایجاد کرد و سبب عظیمی از بیکاران را به رچه خود تولید و صنعت بازگرداند و کشور را از این ز کودوبیکاری نجات داد. متأسفانه اکثر بازنستگان حقوقی را که

بیمه‌شدگان نیست بلکه معضلی برای آنها تبدیل شده (عضل معیشت در پیروی) انگار سازمان توان پرداخت حقوق بازنستگان از صندوق خودشان ر اندازد و هر ماه به بهانه‌ای با تأخیر وارز می‌شود (گو یا مال به صاحب مال حرام است) به نظر ما کارگران و بازنستگان: این صندوق اگر مدیریت شود و مدیران نالایق آن بدهی‌های دولت که بالغ بر ۷۰۰ هزار میلیارد تومان است را از دولت بگیرند، می‌توان هزاران فرصت شغلی ایجاد کرد و سبب عظیمی از بیکاران را به رچه خود تولید و صنعت بازگرداند و کشور را از این ز کودوبیکاری نجات داد. متأسفانه اکثر بازنستگان حقوقی را که

عبدالله بولاسی، فعال صنفی کارگران مریوان

مدتی است پرداختی‌های تأمین اجتماعی به بازنستگان و مستمری بگیران روندی کند و بعضاً در کرد دارد. صندوقی که از جیب کارگران تغذیه می‌شود و ریال به ریال آن را کارگران و بیمه‌شدگان از سفره خالی خانواده‌هایشان کسر می‌کنند و به امید روزهای بازنستگی در سازمان تأمین اجتماعی می‌انداز می‌کنند. اما به لطف ناسیاسی و کم‌کاری مدیرانی که از کیسه همین کارگران مزد می‌گیرند، نه تنها دیگر امید

یادداشت